

[Krag.]

halve Snæs Aar, er jo i fjerneste Maade i Tvivl om, hvorfra det ærede Medlems og hans Partis Vanskeligheder skriver sig. Og i en saadan Situation, ja saa griber man jo altid til det kendte Vaaben at give sig til at tale om noget andet. Savner man Svar paa, hvad der er spurgt om, er det et gammelkendt Trick at kaste sig ind i en Eksamination af andre.

Det er ogsaa det, det ærede Medlem nu har gjort; thi han udnævner Oppositionen til den, der skal være Fører overfor Tidens Vanskeligheder, den, der overfor en renonce Regering skal angive, hvad der i den givne Situation vil være at foretage. Det er efter min Mening Vidnesbyrd nok om, i hvilken Situation den ærede Ordfører for det radikale Venstre befinder sig; vi har saamænd ikke mere Vidnesbyrd behov.

Det ærede Medlem fortsatte saa med at rette en Række Angreb paa Venstre, paa vor Stilling til forskellige svundne Problemer. Men de har jo ingen Interesse i dette Øjeblik, ærede Ordfører, ikke den fjerneste; det nytter ikke, at De kan paapege — og hvis De var i Stand dertil, vilde De jo ganske afgjort gøre det, og mange Forsøg har De jo ogsaa gjort derpaa —, at der af tidligere Regeringer og af tidligere Styre her i Landet er gjort den og den Fejl overfor den og den Situation i svunden Tid. Hele denne Paavisning er uden enhver Interesse, hvor Spørgsmaalet er, som det er i Dag: Hvad skal vi gøre for at mindske Byrderne i den Situation, vi i Øjeblikket staar i? Hvad skal vi gøre for at afhjælpe Arbejdsløsheden og for paa ny at sætte Virksomhederne i Gang?

Den ærede Ordfører greb til sidst i sin dybe Mangel paa Stof — Ordfører skulde han jo være, og noget skulde han altsaa sige — til den gamle Tale om Nedskæringen, saaledes som den højtærede Statsminister ogsaa gjorde, og paastod, at den havde slet ingen Betydning haft. Ja, ja, hvis ikke der var blevet rørt ved disse Sager, hvis vi i Dag havde staaet med et Lønbudget væsentligt højere, i hvert Fald mellem 10 og 20 Mill. Kr. højere end det, vi har, hvis vi havde staaet med sociale Udgifter, der havde ligget en Snæs Millioner Kroner højere end nu, hvis vi havde staaet med en kommunal Forvaltning, til hvis Disposition de mange Motormillioner ikke var stillet, hvis med andre Ord den Indsats, der blev gjort fra Venstres Side i Aarene 1926—29, ikke havde fundet Sted, hvordan tror det ærede Medlem saa den statsfinan-

sielle og kommunalfinansielle Situation havde set ud?

Tror det ærede Medlem ikke, at hvis dette ikke var sket, var den Skattebyrde, som Befolkningen nu maa bære, blevet forøget med ikke faa Millioner? Tror den ærede Ordfører, at Finansministeren under saadanne Omstændigheder kunde have traadt op her med et Statsregnskab, som viser en Forbedring af Kapitalstatus med 8 Mill. Kr. og med et Budget, som viser et meget betydeligt Driftsoverskud — ganske vist baseret paa Formodninger, som intet som helst har med Virkeligheden at gøre, men dog ikke desto mindre et Overskud, der jo hviler paa en Nedbringelse af Udgiftsbudgettet, som igennem vor Virksomhed er tilvejebragt?

Men den ærede Ordfører har jo sagt det mangfoldige Gange, han har grebet til dette sløve Vaaben den ene Gang efter den anden, naar han var i Betyrk. Og Sandheden, det faktiske, er Gang paa Gang sagt den ærede Ordfører om denne Sag, men han turer, nødstedt som han er, videre i sine Vildfarelser, og det maa jeg jo lade ham gøre.

Det var virkelig, som om den ærede Ordfører vilde angribe mig, fordi jeg næred Formodning om, at visse Sider af den Op-gave, som kommer til at foreligge til Løsning i den allernærmest kommende Tid ved de Forhandlinger, der skal føres mellem de forskellige Produktionsfaktorer i denne Vinter, havde en socialdemokratisk Regering større Mulighed for at behandle end Regeringer tilhørende andre Partier. Jeg forbavses over den Stilling, som den ærede Ordfører for det radikale Venstre tog dertil; thi det er jo ganske afgjort, hvad jeg der har tænkt paa, saa sikkert som det er, at Fagforbundene og Socialdemokratiet jo har en meget nøje Tilknytning til hinanden, hvad det ærede Medlem selvfølgelig er lige saa velbekendt med, som jeg er.

Om det nu er Socialdemokratiets politisk ledende Mænd, der fører det store Ord overfor Fagforbundene i Situationer, hvor disses Holdning er bestemmende for Samfundsvellet paa mange Omraader, eller om det omvendt er Fagforbundene, der dikterer Socialdemokratiet dets Holdning, ja, det tør jeg ikke afgøre. Hvis der ikke er sket en væsentlig Forandring paa dette Punkt, saa er det det sidste, der er Tilfældet, og det var det, der fandt sit Udtryk i 1926, da Blændværksmillionfilmen rullede op som Indledning til Ministeriet Staunings Adieu til Styret her i Landet. Og lad os